

Petak, 17.04.2020.g.

ČOVJEK U SVOJEM DUHOVNOM ŽIVOTU NIKAKO NE MOŽE BITI STALNO

NA ISTOM MJESTU.

ČOVJEKOV DUHOVNI ŽIVOT MORA STALNO BITI U PROMJENI, KROZ

KOJE ČOVJEK TRAŽI I TRAŽI NOVE I NOVE ODGOVORE O VJERI I

DUHOVNOSTI, O ONOME ŠTO JE GOSPODIN BOG DAVNO OSMISLIO DA

BI POJEDINI ČOVJEK TREBAO SPOZNATI I IZVRŠITI U SVOJEM ŽIVOTU

OVDJE NA ZEMLJI.

I KROZ KOJE SE PROMJENE ČOVJEK STALNO NADOPUNJAVA,

USAVRŠAVA, KAKO BI BIO SVE SLIČNIJI ONOM ČOVJEKU KOJI ĆE

ŽIVJETI U KRALJEVSTVU BOŽJEM. GDJE ŽIVE SVECI I SVETICE BOŽJE.

ZNAČI, ČOVJEK MORA, ZA SVOJEG ŽIVOTA OVDJE NA ZEMLJI, STALNO

TRAŽITI SVETOST, DA BUDE SVET, DA SE MIJENJA PREMA SVETOSTI.

I NEKAKO MISLIM DA ČOVJEK KOJI MISLI DA JE DOVOLJNO UČINIO U

SVOJEM ŽIVOTU U VJERI I DUHOVNOSTI, POSTANE ZADOVOLJAN TIME

KAKAV JE ČOVJEK I KAKAV JE VJERNIK, DAKLE, MISLIM DA TAJ ČOVJEK

POSTAJE RELATIVNO LAKA META ZLOGA I NJEGOVIH ZLIH DUHOVA.

JER KROZ STANJE U KOJEM NEMA PROMJENA, U KOJEM SE JAVLJA

NEKO SAMOZADOVOLJSTVO SA SVOJIM STANJEM I STANJEM LJUDI I

SITUACIJA OKO SEBE, U ČOVJEKU JAČA OHOLOST, OSUĐIVANJE,

OGOVARANJE, DUHOVNA LIJENOST, TAŠTINA.

ČOVJEK NE MOŽE ZA SVOJEG ZEMALJSKOG ŽIVOTA POSTIĆI ČISTU

SVETOST KRALJEVSTVA BOŽJEG. ZATO JER JE STALNO PODLOŽAN

GRIJEH.

TEK BOŽJOM MILOŠĆU I LJUBAVLJU, A PREKO SVOJEG ZEMALJSKOG

TRUDA DA BUDE BOLJI VJERNIK I BOLJI ČOVJEK, DAKLE, TEK PO

SVOJOJ OVOZEMALJSKOJ SMRTI ČOVJEK MOŽE POSTIĆI STANJE

SVETOSTI KRALJEVSTVA BOŽJEG.

Zbog svega navedenog, ovih dana sam postao svjesta koliko mi ponekad

nedostaje ONAJ ODLAZAK NA SVAKODNEVNU MISU, MOLITVA KRUNICA

PRIJE TOGA, SUSRET SA ŽIVIM GOSPODINOM, SA NJEGOVIH SVETIMA,

SUZE MILOSTI KOJE SAM ČESTO PLAKAO. TAJ OSJEĆAJ SJETE, RADI

SVEGA TOGA, MI SE PONEKAD JAVIO ALI NIJE U MENI IZAZIVAO

NEMIRE, NEZADOVOLJSTVA, SUMNJE. SVE JE NEKAKO BILO NA SVOJEM

MJESTU.

A primijetio sam ovih dana kako se mnogi dragi svećenici trude da nekako

budu blizu sa svojim vjernicima, neki čak i protivno mjerama koje su

odredili civilni stožeri i mjesni biskupi. P to onda, putem raznih medija,

privlači pažnju i razne komentare.

Mnogi jedva čekaju da napadnu Crkvu i njezine svećenike.

NO, TO JE TIPIČNI NAPAD SOTONE I NJEGOVIH ZLIH DEMONA. KOJI

IDE ZA TIM DA POČNEMO OSUĐIVATI CRKVU I NJEZIN NAČIN

FUNKCIONIRANJA KROZ RAZNE VRSTE SVEĆENIKA. TO JE ONO PROTIV

ČEGA SE TREBA BORITI.

JER, CRKVA NIJE LJUDSKA INSTITUCIJA, NIJE JU IZMISLIO ČOVJEK.

CRKVA JE BOŽJA INSTITUCIJA. SVE ŠTO JE U NJOJ I ŠTO SE U NJOJ I

OKO NJE ZBIVA JE VOLJA BOŽJA.

A TO ŠTO MI LJUDI PONEKAD NE MOŽEMO SHVATITI ZAŠTO GOSPODIN

BOG DOPUŠTA NEKE STVARI I SITUACIJE, DAKLE, RAZLOG JE SAMO U

NAŠOJ MINORNOSTI, NAŠOJ NEBITNOSTI BEZ BOŽJE PRISUTNOSTI.

CRKVA, KAO INSTITUCIJA, I SVEĆENICI KAO NJEZINI NOSITELJI SU

MNOGIMA OD NAS KARTA ZA RAJ. ILI ZA PAKAO.

MARTIN LUTER I MNOGI PROTESTANTI, OTCJEPLJENJEM OD KATOLIČKE

CRKVE, ZASLUŽILI SU SI KARTU ZA PAKAO.

AKO JE SVE ONO ŠTO PIŠE U BIBLIJI BOŽJA RIJEČ, A JA VJERUJEM DA

JEST, ONDA BEZ POŠTIVANJA ONOGA ŠTO CRKVA RADI, I MOLITVE DA

TO SVE BUDE PO BOŽJOJ VOLJI, NEMA NI VJEČNOG SPASENJA.

TAKO JA VJERUJEM I VODIM VELIKE, VELIKE DUHOVNE BORBE U SVOM

ODNOSU SA CRKVOM U CJELINI, PREMA SVEĆENICIMA I CRKVENIM

PROPISIMA.

ALI, DOBIO SAM SPOZNAJE DA JEDNOSTAVNO NE SMIJEM PRIJEĆI

GRANICU IZA KOJE VIŠE NEMA POVRATKA, GRANICU POŠTOVANJA

CRKVE TAKVA KAKVA JE I SVEĆENIKA TAKVIH KAKVI SU.

U SVEMU TOME UPRAVO MI JE ŽIVI GOSPODIN ISUS TAMO U

SVETOHRANIŠTU OSNOVNA SNAGA. I POTVRDA DA JE TO TAKO.

BEZ CRKVE I SVEĆENIKA NEMA SPASENJA I VJEČNOG ŽIVOTA U BOŽJEM

KRALJEVSTVU.

JASNO, ZA SVE ONE KOJI SU DOBILI PRILIKU DA SE SRETNU SA

CRKVOM KAO INSTITUCIJOM I SVEĆENICIMA KAO NJEZINIM "ŽIVIM"

TIJELOM.

Jer, kao i mnoge stvari i situacije u vjeri i duhovnosti, tako ni crkvu ni

svećenike NE SMIJEMO GLEDATI SAMO ZEMALJSKIM OČIMA.

JER ĆEMO TADA CRKVU VIDJETI SAMO KROZ ZGRADE I STVARI, VEĆE

ILI MANJE, LJEPŠE ILI MANJE LJEPŠE.

ILI SVEĆENIKE, KOJE ĆEMO SAMO GLEDATI KAO LJUDE, DOBRE I MANJE

DOBRE, LIJEPE I MANJE LIJEPE, ITD.

A KRISTOVA CRKVA I KRISTOVI SVEĆENICI, KAKO IH JE PREDVIDIO I

ODREDIO GOSPODIN BOG U SVOJEM PLANU SPASENJA ZA NAS LJUDE,

SIGURNO TO NISU. I CRKVU, KATOLIČKU CRKVU, I NJEZINE SVEĆENIKE,

TREBA GLEDATI "DUHOVNIM OČIMA".

TREBA U NJIMA TRAŽITI I NAĆI ONO ŠTO JE GOSPODIN ISUS ODREDIO

KOD ODREĐIVANJA TEMELJA PRVOJ CRKVI I PRVIM SVEĆENICIMA.

Dok se samo sjetim Svetog Petra i drugih apostola kakvi su bili kao obični

ljudi a kakvi su bili VOĐENI DUHOM SVETIM.

NAŠE SVEĆENIKE I CRKVU U CJELINI TREBAMO GLEDATI

"DUHOVNIM OČIMA", "OČIMA SRCA".

BEZ NJIH NEMA ISPOVIJEDI I OPROŠTENJA GRIJEHA OVDJE NA

ZEMLJI.

A tko to od nas želi, kad jednom završi ovozemaljski život, donijeti pred

GOSPODINA sve svoje grijehe!? Mislim da rijetko tko. A bez svećenika,

kakvi god bili po svojim ljudskim karakteristikama, nema oprosta ovdje na

zemlji.

I BEZ NJIH NEMA MISE I PRETVORBE KRUHA I VINA U TIJELO I

KRV ŽIVOGA GOSPODINA ISUSA KRISTA, NAŠEG SPASITELJA I

OTKUPITELJA. ŽIVOG BOGA KOJEGA MOGU PRIMITI SAMO PO

PRETVORBI I MOLITVI POSVEĆENIH SVEĆENIKOVIH RUKU.

A ja to sada, kada sam spoznao puninu ŽIVOGA BOGA U SEBI, ja

jednostavno bez toga ne mogu, osjećao bi se nesavršeno, nepotpuno.

MOJ ODNOS PREMA CRKVI I NJEZINIM SVEĆENICIMA, PREMA

POŠTIVANJU CRKVENIH ZAPOVIJEDI I PRAVILA, POŠTIVANJU NJEZINIH

SVEĆENIKA, KAKO POJEDINAČNO TAKO I U CJELINI, POŠTIVANJU NJIH I

KAO BOŽJIH IZABRANIKA ZA VOĐENJE KRISTOVE CRKVE OVDJE NA

ZEMLJI I KAO NESAVRŠENIH LJUDSKIH BIĆA, KAKVI SMO SVI MI,

DAKLE, AKO USPIJEM SVE TO POSTIĆI U OVOM SVOJEM ZEMALJSKOM

ŽIVOTU, MOJA DUŠA SIGURNO NEĆE PROPASTI, JA ĆU SIGURNO,

BOŽJOM MILOŠĆU, DOĆI U NJEGOVO KRALJEVSTVO.

Naprotiv, ako krenem u osuđivanje crkve kao institucije a radi pojedinih

loših i manje dobrih djela njezinih svećenika, i osuđivanje njezinih

svećenika kroz njihove ljudske manjkavosti i nedostatke, JA ČINIM PUNO

GRIJEHA.

I MOJA VJERA, PRAVA, PUNA, ČVRSTA, POSTAJE RAZVODNJENA,

SEBIČNA, OHOLA.

TREBA MRZITI I OSUĐIVATI GRIJEH.

I TREBA SE ČVRSTO I JAKO MOLITI ZA NAŠU CRKVU I NAŠE
SVEĆENIKE.

Naš život ovdje na zemlji može sutra prestati. I što ćemo onda donijeti
pred Gospodina, to se trebamo pitati. ŠTO ĆEMO MI DONIJETI PRED
NJEGA? NE CRKVA, NE SVEĆENICI. MI.

A JA ČVRSTO VJERUJEM DA SPASENJE SVAKOG OD NAS BEZ

KATOLIČKE CRKVE I NJEZINIH SVEĆENIKA JEDNOSTAVNO NIJE

MOGUĆE.

TO JE MOJA VJERA.

PONEKAD ZNA TO BITI JEDAN LABAVI DIO GDJE ME ZLI I NJEGOVI ZLI

DUHOVI ZNAJU TEŠKO UDARITI DA PADNEM U RAZNE GRIJEHE. ALI ME

GOSPODIN UVIJEK DIŽE I GOSPODIN ME UVIJEK PONOVRNO NAUČI DA

MORAM MRZITI GRIJEH A MOLITI SE ZA NJEGOVU CRKVU I NJEGOVE

SVEĆENIKE.

TEŠKO JE TO PONEKAD...

BLAGOSLOVI IH SVE, PRELJUBLJENI GOSPODINE!

